

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056340288/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

tvingelig Trang til at kysse og føle et Hjerte slaa mod sit eget.

»Aa, hvor vi skal blive lykkelige vi to,« hviskede hun. »Du skal være hos mig altid, og vi skal sidde og brodere, du skal lære mig det, du broderer saa dejligt, og saa skal der aldrig nogen faa Lov at komme til os — undtagen Doktoren, for han vil mig det saa godt. Alle de andre jager Trane bort, og vi vil spise sammen og sove sammen hver Nat. Vi vil spise — hej, Trane — skaf os noget at spise — aa, hvor jeg er sulten, jeg vil have Bøf, skaf os Bøf! — Trane steger Bøf som ingen anden i Verden. Ja, vi vil spise — jeg er bare sulten, og saa vil vi snakke sammen, og mine gode Venner, de skal spise med« — hun nikkede til Jakob og Titus. — »Traneben, du tager de fem Kroner i min Kommodeskuffe og skaffer Bøfkød herinde ved Siden af. De har nok noget. Nej, hvor jeg længes efter Bøf — ganske blodig — med ristede Løg. Hej, hvor det skal smage!«

Hun sprang op og dansede, hun snurrede Titus rundt og knugede ham til sig, saa han mærkede hendes Kinds svage Parfume og Absintdunsten fra hendes Mund.

Trane var ikke sen, hun tog Penge og forsvandt. Snart efter trængte Lugten af stegte Løg ind fra Køkkenet, og de hørte det brase derude.